

DE QUÈ FUGEN ELS REFUGIATS?

ginebró

Dossier elaborat pels alumnes de batxillerat a la matèria de **Geografia** el curs **2018-19** en el context del projecte artístic *De què fugen els refugiats* que van dur a terme els alumnes de batxillerat en arts plàstiques i escèniques de l'Escola Ginebró.

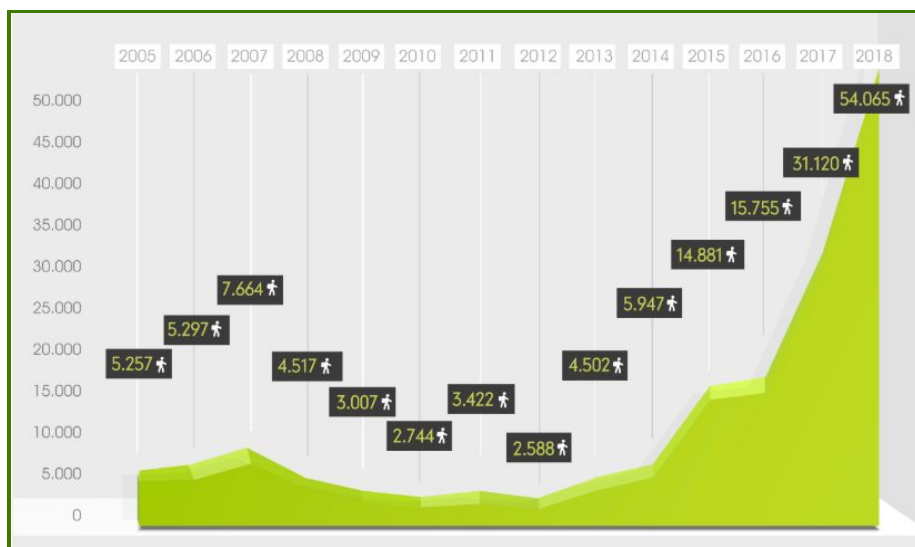
- 1. Número de refugiats a la Unió Europea**
- 2. Països de procedència**
- 3. Països on es troben aquests refugiats a Europa**
- 4. Condicions en les que es troben aquests refugiats i diferència entre països**
- 5. Situació política dels països d'origen dels refugiats**
- 6. Motius de les sortides dels refugiats**
- 7. Tipologia de la població refugiada**
- 8. Tipus d'estudis dels immigrants i quina feina fan**

1. Número de refugiats a la Unió Europea:

El conflicte dels refugiats segueix i al 2017 hi havia 25,4 milions de persones beneficiàries de protecció internacional enfront dels 22,5 milions de l'any anterior. I això segueix al 2018 en el qual es va produir un important augment de les peticions d'asil. El dret d'asil es la protecció oferta per un Estat a determinades persones els drets fonamentals de les quals es troben amenaçats per actes de persecució o violència. No obstant això, Espanya va rebutjar 3 de cada 4 sol·licituds d'asil i es van acumular més de 78.000 sol·licituds pendents de resoldre.

Per desgracia tot i les polítiques migratòries dels països Europeus, continuen sent els països en desenvolupament els que més refugiats acullen: en 2017 van acollir al 85% dels beneficiaris de protecció internacional. Turquia, després del polèmic acord signat amb la UE per a tancar la ruta balcànica, és el país que alberga el major nombre de refugiats del món, amb 3,5 milions de persones, seguit per Pakistan, Uganda, Líban i Iran. Alemanya és l'únic país industrialitzat entre els primers 10 que més refugiats acullen, amb prop d'un milió de persones.

Sol·licituds d'asil:

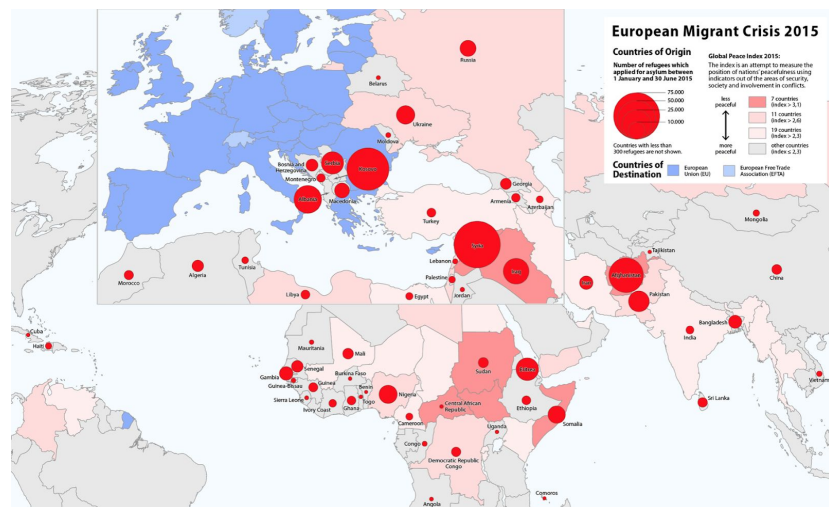
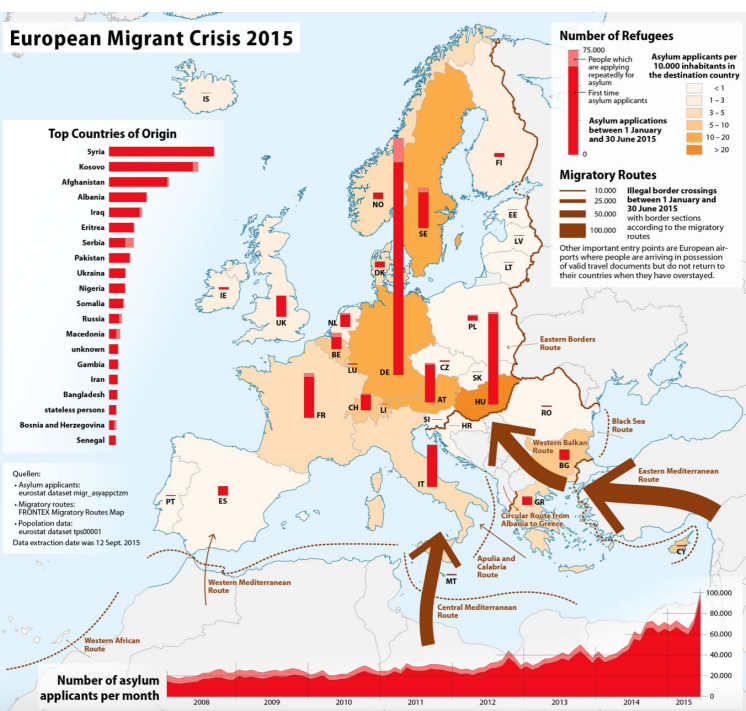
Fonts:

<https://www.lavanguardia.com/internacional/20190118/454180972885/crisis-ue-migracion-datos-fact-checking-salvini-refugiados.html>

<https://www.cear.es/que-hacemos/cifras-y-estadisticas/>

2. Països de procedència:

Els refugiats a Europa procedeixen principalment de dos zones. La primera és la de l'Orient Mitjà i la segona Àfrica. Els focus d'immigració principals a l'Orient Mitjà són Síria, Irak i Yemen on conflictes bèl·lics amenacen la vida de molts nadius i es veuen obligats a abandonar el seu lloc d'origen. A l'Àfrica segueixen avui en dia existint moltes guerres entre faccions contràries o tan sols persones intenten fugir de la pobresa del seu país i provoquen migracions de refugiats cap el continent europeu. A l'Orient Mitjà hi destaca Síria que és el país del qual més persones fugen a causa d'una guerra guerra civil que ja dura més de 8 anys. Per als seus habitants ha tingut conseqüències desastroses i gairebé la meitat de la població de Síria s'ha vist obligada a desplaçar-se, 3,8 milions dels quals s'han convertit en refugiats. Una altre punt de conflicte és Afganistan on les mundialment conegudes guerres amb intervencions de grans potències occidentals han tingut un gran impacte en la població. Les atrocitats comeses pels talibans han provocat que milions de persones fugin als països veïns o demanin asil a països desenvolupats europeus. A Àfrica, el conflicte armat més important que segueix ocorrent avui en dia és la Guerra Civil Sudanesa que ha significat 2,5 milions de refugiats.

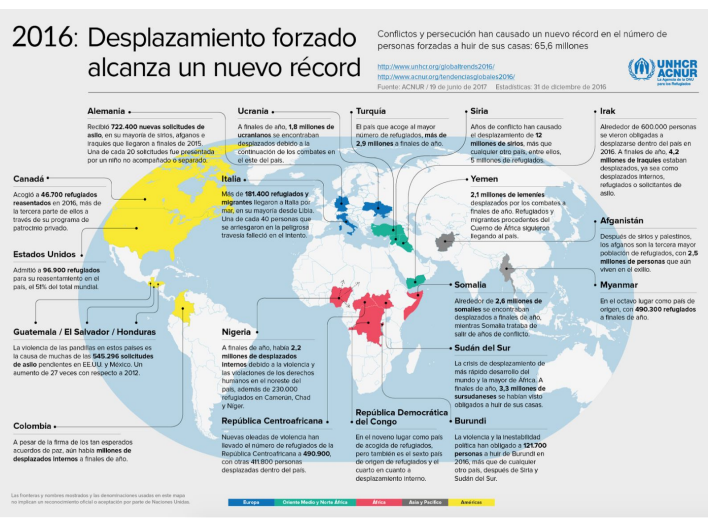
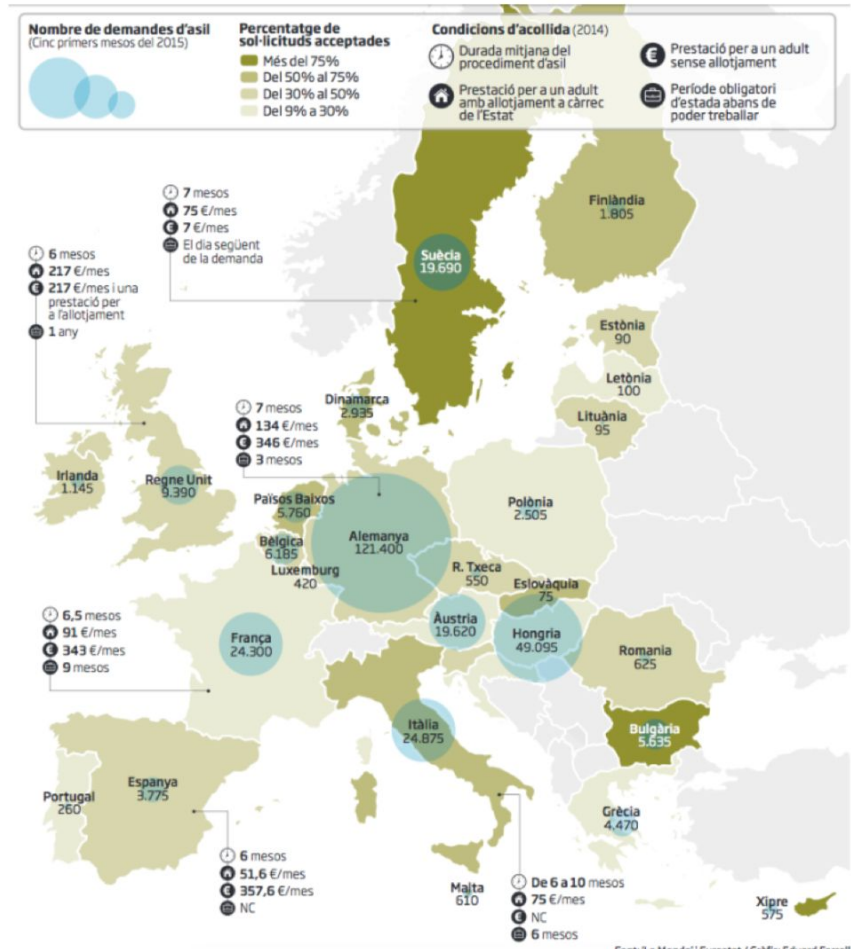

Webgrafia

- <https://www.lavanguardia.com/vangdata/20150907/54435145658/paises-asilo-refugiados.html>
- <https://eacnur.org/es/actualidad/noticias/emergencias/quienes-son-y-de-donde-vienen-los-refugiados>
- https://es.wikipedia.org/wiki/Guerra_civil_siria#Desplazamiento_y_migraci%C3%B3n_de_refugiados
- https://en.wikipedia.org/wiki/South_Sudanese_Civil_War#Violence_against_UN_and_foreign_workers

3. Països on es troben aquests refugiats a Europa (distribució)

Els refugiats que arriben a Europa es queden, inicialment, a les zones fronteres de països d'entrada al continent europeu segons les rutes de migracions. Per aquest fet és fàcil trobar refugiats a països com Turquia, Grècia, Itàlia, Espanya o d'altres com Bulgària, Sèrvia o Hungria. De fet, des del gener de 2019 a Espanya han arribat 7.333 persones, a Grècia 8.604, a Itàlia 550 i a Malta 138. No obstant això, la majoria dels refugiats no tenen la intenció d'instal·lar-se en aquests països, així que existeixen altres països europeus que també tenen un nombre elevat de refugiats. Aquests són els que tenen un gran nombre de demandes d'asil, és a dir, són els països on els refugiats desitgen anar després d'entrar a Europa. Per exemple, Alemanya va rebre 121.400 demandes d'asil l'any 2015, França i Itàlia poc més de 24.000, i Suècia casi 20.000. D'aquestes demandes però, la majoria no s'accepten. Suècia i Bulgària van ser els únics països que van acceptar més d'un 75%, mentre que Itàlia en va acceptar entre un 50% i 75% i Alemanya i Espanya en van acceptar entre un 30% i un 50%.

- www.cear.es
- <https://www.lavanguardia.com/vangdata/20150907/54435145658/paises-asilo-refugiados.html>
- <https://eacnur.org/es/actualidad/noticias/emergencias/quienes-son-y-de-donde-vienen-los-refugiados>

- www.acnur.org
- data2.unhcr.org
- www.wikipedia.org

4. Condicions en les que es troben aquests refugiats i si hi ha diferència entre països (camps de refugiats, polítiques d'inserció...)

Vista aèria del camp, a Kènia. THOMAS MUKOYA / REUTERS

Què és un refugiats?

El diccionari defineix refugiats/da com una persona que, tot i pertànyer per ciutadania a un estat, n'ha hagut d'emigrar a conseqüència d'esdeveniments polítics i ha estat acollida en el territori d'un altre estat, sense poder gaudir dels mateixos drets que els autòctons.

Que és el dret d'asil?

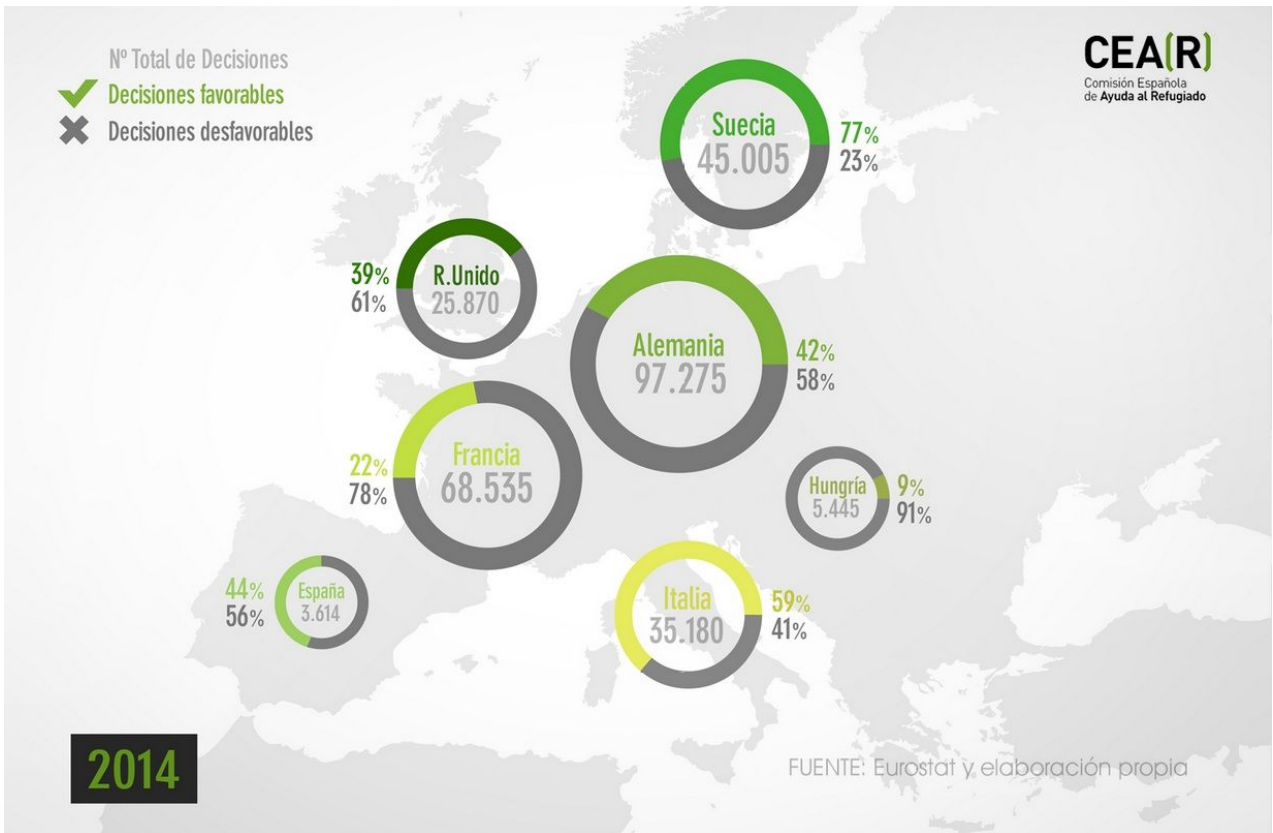
El dret d'asil és el dret que té tota persona de poder entrar a un país estranger i que aquest es compromet a no expulsar-la ni retornar-la al seu país perquè està en unes condicions de perill. Segons l'article 33 de la Convenció de Ginebra, es permet als refugiats demanar aquest dret amb certes condicions i mesures que han de complir-se mentre existeixin motius pels quals una persona va marxar del seu país.

Quins són els països d'asil?

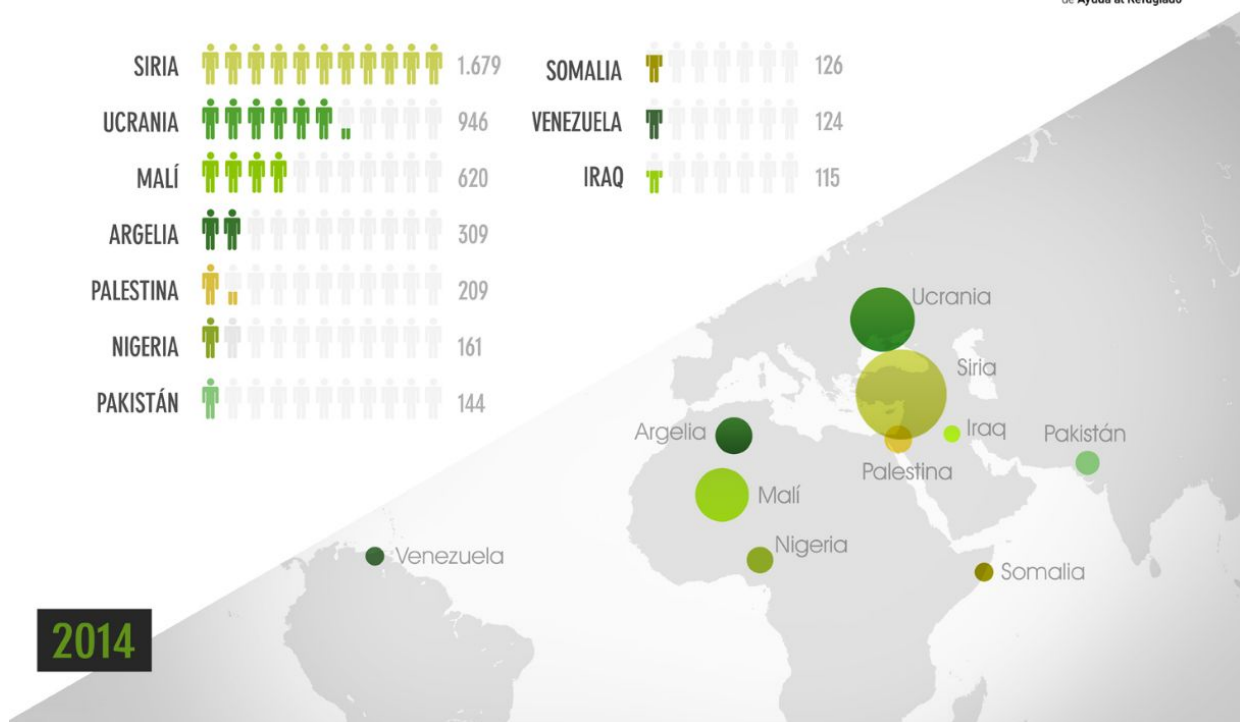
Turquia és el país que actualment ha acollit a més persones refugiades amb un total d'1,6 milions. Pakistan amb 1,5 milions és el segon que més acull. El Líban també supera el milió de refugiats, seguit per l'Iran, Etiòpia i Jordània amb més de 500.000 acollits cadascun. Kènia, el Txad, Uganda i Xina són alguns dels països que també han acollit a més demandants d'asil. Europa, Canadà i Austràlia són també dels països que més asil i refugiats acullen.

Polítiques d'acollida dels països receptors

El mes de març de l'any 2016 els líders Europeus van acordar una resposta comuna per a traslladar en un termini màxim de dos anys a 160.000 persones que estaven arribant a Grècia i Itàlia en busca d'una vida més digna. Aquest acord no s'ha complert ni amb la distribució de la tercera part.

FUENTE: Elaboración propia

CEA(R)
 Comisión Española
 de Ayuda al Refugiado

Camps de refugiats més importants

Dadaab

Dadaab, al nord-est de Kenya, és un territori àrid i càlid, on se superen els 40 graus de temperatura la major part de l'any. El sòl està sec a l'estiu i ple de fang a l'època de pluges. Alguns matolls componen l'escassa vegetació enmig d'un horitzó bru.

La barraca on viuen els refugiats la formen unes làmines de xapa, branques col·locades estratègicament i teles de plàstic. Els onze membres de la família dormen estirats a terra sobre quatre simples matalassos, i tenen electricitat gràcies a un panell solar. Obtenen aigua d'un punt de subministrament proper, on van a buscar-la amb bidons de plàstic un cop al dia. Lògicament internet o la televisió són luxes als quals no tenen accés.

Al camp no tenen cap font d'ingressos. "Només mengem dues vegades al dia, per esmorzar i per sopar", explica una dona. La seva alimentació es limita als cereals que reben del Programa Mundial d'Aliments (WFP), majoritàriament blat de moro. També els proporcionen 300 xílings kenians -uns dos euros i mig- per persona al mes per adquirir altres queviures al mercat.

Els joves tenen accés a educació gratuïta i hi ha 73.000 nens escolaritzats al camp. A Dadaab hi ha una segona i fins i tot una tercera generació. Persones que han nascut al camp i mai han conegut una altra vida.

Adaševci

Adaševci, al nord de Sèrbia, a la frontera amb Croàcia és el camp més gran del país, acull 1.200 persones, tot i tenir-ne una capacitat per a només 200, era un motel de carretera.

Principovac és el camp més petit, on hi ha entre 300 i 400 persones en un antic hospital.

La gent està molt espantada, no volen ser fotografiats per por que els reconeixin els talibans i els matin. Dos voluntaris es queden a dormir amb els refugiats per donar-los suport psicològic i evitar que puguin beure massa.

Pràcticament, cada nit algun jove intenta travessar la frontera i és retornat l'endemà per la policia sèrbia, la qual, fins i tot, els ofereix xerrades de conscienciació.

Si un refugiats desapareix durant dos dies del camp, perd el dret a menjar i casa, i el seu lloc pot ser ocupat per una altra persona en llista d'espera.

Zaatari

Zaatari, a Jordania **va començar sent un assentament temporal** per a ciutadans sirians que fugien de la guerra. Sis anys després que comencés el conflicte, s'ha convertit en **el camp de refugiats sirians més gran de tots**. Té dos hospitals, nou escoles i 3.000 botigues regentades pels propis refugiats enmig del desert.

En el camp de refugiats, que ocupa una superfície de 5,3 km², un de cada cinc llars està encapçalat per una dona, no hi ha aigua corrent i l'electricitat funciona de manera discontinua. Les temperatures baixen de zero graus a l'hivern i poden arribar als 45 graus a l'estiu. Hi ha una mitjana de 80 naixements setmanals i 14.000 consultes mèdiques.

Vasilika

La policia grega va desallotjar un camp de refugiats improvisat que s'havia instal·lat a la carretera entre Grècia i Macedònia, a prop de la població d'Idomeni. Els refugiats van ser traslladats en autobusos al camp militar de Vasilika, al sud del mateix país. Més endavant, els voluntaris catalans que formaven majoritàriament la comunitat prèviament, van decidir seguir-los i van llogar un terreny a cent metres del campament on les persones eren enviades. Aquesta acció es va realitzar després de decidir que no desitjaven treballar dins del mateix campament militaritzat.

Maria Ruiz, una de les voluntàries denuncia les "condicions inhumanes" amb les que han de viure els refugiats a Vasilika. Els refugiats viuen en naus industrials en desús i sense ventilació, amb dues fileres de tendes de campanya i situades en un terreny rocós, sense cap condició higiènica. Disposen de lavabos mòbils els quals fan molta pudor ja que no se'n fa cap neteja i tan sols hi ha un metge disponible quatre hores al dia per a més de 1.000 persones. No hi ha espai per la intimitat

individual. Maria Ruiz va ser testimoni de com una dona va donar a llum al seient posterior d'un cotxe dels voluntaris.

Yarmuk

Yarmuk és un camp de refugiats palestins al barri de Yarmuk al sud de Damasco que al 2013 va passar a ser controlat per l'Estat Islàmic. Els rebels controlen la zona i la població que vivia refugiada no té accés a subministraments bàsics: aliments, aigua corrent, subministraments elèctrics o medicines. Milers de persones van quedar atrapades, morint de gana, malalties i causes evitables sota un dur règim islamista i contínues batalles i bombardejos. Hi ha dificultats per l'arribada d'ajuda humanitària atès que els rebels tenen la zona i són molt violents.

Condicions del país d'origen actuals

ELS ROHINGYA

Els rohingya són una minoria ètnia musulmana que es concentrava a la regió de Rakhine al nord de Myanmar, un país budista que no els reconeix com a ciutadans.

Antigament hi van haver conflictes entre els rohingya i els budistes birmanians, en el 1902 ja va haver-hi una crisi migratòria dels rohingya amb el canvi de govern i contínuament hi havien enfrontaments militars dels dos bàndols, però el 25 d'agost de 2017 després de que musulmans armats ataquessin a uns guàrdies de seguretat en la regió va

estallar una onada de extrema violència per part de les autoritats birmanianes: violacions, assassinats, saqueig de pobles, persecucions... Hi va haver una fugida massiva, 622.000 van haver d'escapar, la majoria van haver de marxar a Bangladesh, la majoria van creuar el riu que separa els dos països i molta gent va perdre la vida.

Molts estan en el camp Cox Bazar situat a Bangladesh, el camp de refugiats més gran del món. Més de la meitat són nens, i viuen en condicions insalubres, amb manca d'aliments i medicaments i només viuen de l'ajuda humanitària, amenaçats per les pluges torrencials que poden fer desaparèixer el campament.

El govern Bangladesh els hi concedeix quedar-se però no els hi permet l'asil.

Actualment hi ha uns 16.3 milions de refugiats sirians al món, i la gran majoria viu en zones rurals, només el 8% viu en camps de refugiats. La majoria es concentra a Turquia, amb 1,6 milions de refugiats sirians, Líban amb 1,1 milions de refugiats sirians, que representen el 26% de la població, Jordania, Irak i Egipte.

Al Líban la situació dels sirians refugiats és molt dura, atès que la majoria venen amb molt pocs o sense recursos financers. El 70% viu per sota de la línia de pobresa i en condicions infrahumanes.

A Jordània, més de 655,000 homes, dones i nens són actualment atrapat a exili. Aproximadament 80% de la població viu en campaments exteriors i més de 139,000 persones viuen als campaments de Za'atari i Azraq. Molts han arribat sense els diners necessaris per cobrir les necessitats bàsiques, el 93% dels refugiats sirians a Jordania viuen sota la línia de la pobresa. Jordania es troba desbordada financerament i demogràficament per la quantitat de refugiats sirians que venen.

REFUGIATS SIRIANS

Són els sirians que han fugit a causa de l'escalada de violència des de la guerra civil que va començar el 2011 i que ha anat en un augment desmesurat quant a crueltat i brutalitat. Molts han anat a països veïns com Turquia, Líban, Irak o Europa, a països com Alemanya, el Regne Unit o Serbia.

Moltes famílies van fugir sense molt més que la ropa posada. Molts es van quedar sense casa pels bombardejos, alguns malalts i molts ferits. Molts arriben al lloc de destinació desesperats, traumatitzats i amb necessitats urgents. La gran majoria té pocs recursos i han de treballar nens (molts descolaritzats), pares i mares, i viuen en habitatges indignes, sovint extremadament petits per a tantes persones.

VENEZUELA

Des del 1999 hi va haver una dictadura a Venezuela que va afectar a la majoria de la població, que va perdre la feina, l'habitatge, etc junt amb una desmesurada inflació que van augmentar l'índex de pobresa i conseqüentment hi va començar a haver una gran immigració. A més, recentment el govern de Maduro posa traves per a l'arribada d'ajuda humanitària i el mes passat hi va haver un apagó elèctric i milers de persones es van quedar sense aliments, medicines...

Hi ha contínues violacions dels drets humans, violència, inseguretat, persecució per opinions polítiques, desocupació, crisi alimentària, manca de medicines, corrupció i hiperinflació que fan insostenible per a moltes persones continuar en el país. Les principals destinacions són Colòmbia, Perú, Brasil i Argentina i molts emigren a Estats Units i Europa.

SUDAN DEL SUD

Des de 2013, més d'un milió de refugiats sud sudanesos han fugit de la guerra civil del seu país, han creuat de forma massiva la frontera amb Uganda i altres països veïns, i s'ha creat una greu situació humanitària. Sense que el conflicte a Sudan del Sud sembli tenir fi, el futur d'aquestes famílies que busquen menjar i refugi a Uganda roman incert.

Als camps de refugiats es moren literalment de sed, de gana i malalties que podrien ser previngudes. Segons un article de la Vanguardia, els refugiats sud sudanesos a Egipte pateixen de racisme i exclusió social, no només per part de la població sinó de molts polítics, que els pressionen i fins i tot ataquen perquè marxin.

"El maltractament contra els sudanesos és el normal a Egipte. Ser un sudanès al Caire significa no tenir dignitat". EFE

YEMEN

A Iemen s'està desenvolupant una catàstrofe humanitària que ha obligat milions de persones a fugir de les seves llars per a escapar del devastador conflicte. A més de la guerra civil, el seu país veí Aràbia Saudí ha tancat les comunicacions aèries i marítimes del país amb lo qual no pot rebre ajuda humanitària ni aliments.

La població civil sofreix l'impacte de la crisi, amb 22,2 milions de iemenites que ara necessiten ajuda humanitària. Els qui es veuen obligats a fugir de les seves llars estan especialment en perill. Més de 2 milions de persones llangueixen ara en condicions desesperades, lluny de la seva llar i privades de les seves necessitats bàsiques. La situació és tan greu que un milió de iemenites desplaçats han perdut l'esperança i han intentat tornar al seu país, encara que encara no és segur.

Iemen enfronta una catàstrofe humanitària. Sense ajuda, moltes més vides es perdran davant la violència, les malalties tractables o la falta de menjar, aigua i alberg.

PALESTINA

El tema iraila-palestí és un tema territorial molt complicat que remonta a anys enrere. Bàsicament els palestins són musulmans i els israelians jueus, i Palestina és el territori que estava abans de que es formessin els països del Mitjà Orient (delimitacions fetes per europeus), així, al 1948 va començar una guerra territorial i el dia d'avui, Palestina no existeix físicament.

Després d'anys de conflicte i el bloqueig sobre la Franja des de 2007, la situació socioeconòmica a Gaza s'ha vist molt afectada. La població tenen greus dificultats per a sobreviure, el 80% depèn de l'ajuda humanitària. Si surten de la franja establerta per les autoritats israelianes són disparats per francotiradors i reben una indemnització a canvi. Molts adolescents fugen expressament per rebre la indemnització i poder comprar menjar.

NIGERIA

Nigèria va aconseguir nivells insospitats de violència en els últims anys per la irrupció de Boko Haram, un grup extremista que busca imposar la xaria en un dels països de majoria cristiana. Els seus atacs contra la població civil, segrestos i milers de víctimes van sembrar el terror a Àfrica i li va merèixer el qualificatiu de ser l'organització terrorista més letal en el món, per damunt fins i tot de l'Estat Islàmic. A més, hi han conflictes entre ètnies i males collites causades per una sequia extrema que obliga a milers de persones a desplaçar-se.

Condicions dels refugiats

CONDICIONS DE LES DONES

Les dones refugiades estan afrontant violència, agressions, explotació i abusos sexual a cada punt als seus viatges, incloent-hi a territoris d'UE. A molts campaments i camps de refugiats les dones estan desprotegides, sense mesures i pateixen maltractes físics i psíquics pels residents dels mateixos camps; viuen amb una por constant per les seves vides.

Grècia és el país on unes 55.000 persones han quedat atrapades amb les seves vides interrompudes, des que es va tancar la ruta dels Balcans i la Unió Europea i Turquia van signar un acord. Dones, homes i nens sobreviuen en camps de refugiats gestionats per l'ACNUR, l'exèrcit o en aquest cas pel govern grec, i en alguns casos s'han instal·lat en pisos on no tenen cobertes les necessitats bàsiques. El col·lectiu femení es troba en una situació especialment vulnerable, en alguns casos han arribat a l'extrem de prostituir-se per mantenir la seva família.

A causa de la manca de panys en les portes dels banys i a la deficient il·luminació, activitats quotidianes com anar al lavabo, dutxar-se i fins i tot el simple fet de caminar a la nit es converteixen en actes plens de perill per a dones i nenes.

En moltes ocasions, el risc d'agressions sexuals augmenta a causa del mal condicionament dels camps. La majoria dels centres de recepció de refugiats i migrants, especialment a les illes gregues, no compleixen amb els estàndards mínims per evitar riscos de violència de gènere (nombre insuficient de llits, condicions higièniques precàries, latrines i dutxes escasses, falta de segregació per sexes en les instal·lacions, falta d'espais per a la cura dels infants més petits, falta de control en el repartiment dels productes de primera necessitat per assegurar el seu accés a totes les persones (incloses les més vulnerables com les dones embarassades))

A més, tant pel desconeixement com per la falta de personal especialitzat i la falta de personal i de recursos en general, quasi no hi ha accés a atenció mèdica específica per a víctimes de violència de gènere. I no es disposa de serveis d'atenció clínica a les violacions perquè ni tan sols els serveis mèdics disponibles per a dones embarassades i lactants són utilitzats, donada la urgència amb la qual aquestes persones travessen Europa.

L'accés a uns mínims estàndards de salut reproductiva són essencials. Moltes dones embarassades que demanen atenció mèdica són derivades a hospitals locals, fet que fa que moltes renunciïn a anar-hi perquè implica allunyar-se dels camps o llocs de trànsit i, en conseqüència de les seves famílies, i retardar el viatge.

D'altra banda, la menstruació no es té en compte: els kits amb roba interior i material per a la menstruació no estan disponibles sempre ni a tots els llocs de trànsit. Tampoc hi ha suficients intèrprets d'àrab o farsi de sexe femení, per facilitar que les dones víctimes d'aquestes agressions es decideixin a denunciar-les.

SALUT

La migració està creixent desmesuradament, això està passant alhora que molts països estan enfortint greus problemes demogràfics i d'envelliment i la immigració ho estan enfortint. Les implicacions de salut d'això són moltes, i, a alguns casos, les taxes de mort en immigració són molt altes.

Indicadors de salut suggereixen que els refugiats a Europa tenen considerablement un risc més alt de contractar malalties que els migrants i els nadius atès que solen tenir escasos recursos financers i viuen en males condicions. A un estudi realitzat dins els Estats Units mostra 5% dels refugiats asiàtics i 15% dels khmers pateixen hepatitis B. A Espanya, 21% de refugiats subsaharians tenien hepatitis B; meningitis i molt refugiats, sobretot de països africans són portador del VIH. Una mitjana del 4% dels refugiats en el món tenen tuberculosi i no estan tractats. Molts també pateixen de paràsits a l'estómac, un 25% dels refugiats que demanen asil presenten símptomes de gastroenteritis.

A Europa Occidental molts refugiats solen tenir ritmes alts de diabetis, hipertensió, i malalties de cor coronari. Molts han experimentat episodis de desnutrició i higiene pobres. També mostren mals de cap, en conseqüència de trauma, tensió muscular, o aflicció emocional.

Els problemes associats amb maternitat i la salut dels nadons migrants són un assumpte de preocupació dins més països d'UE. Les dones refugiades fan un pitjor ús dels conservatius i tenen embarassos més difícils que altres dones. Tenen nadons sota el pes demanat i tendència a donar a llum prematurament.

POBRESA

Els refugiats tenen algunes diferències importants en les taxes de pobresa comparats amb els nadius i els immigrants. Estudis demostren que en general, els refugiats són més pobres que altres immigrants i el nadius. En quant els migrants no hi havia una diferència tant significant, sobretot en

les taxes d'atur, que eren gairebé les mateixes, però en èpoques de recessió sembla ser que els refugiats són els primers acomiadats, fins i tot abans que els immigrants.

Els refugiats són un grup únic dels immigrants i les pòlisses han estat dissenyats a concretament adreçar aquest grup.

MALALTIES MENTALS

Molts refugiats viuen a l'exili. La combinació de l'estrès en el país d'acollida junt amb els efectes de les experiències traumàtiques que els van fer marxar del seu país sovint els fa patir greus malalties mentals. Un estudi fet a refugiats a Alemanya exiliats al país des de fa 11 anys mostra que el 44% dels refugiats que tornen al país d'origen pateixen desordres psiquiàtrics i dels que es queden al país de destí un 78%.

Els ceps psicològics entre els participants d'estudi van ser molt alts. La tensió traumàtica experimentada durant guerra i el refugi té efectes a llarg termini i els fa patir estrès, depressió i ansietat. A més, molts tenien ansietat atès a la gran exclusió social, la dificultat per trobar feina i la por d'un futur incert els afecta a la salut mental.

El temps d'espera d'estat de refugiat fins a adquirir el dret d'asil els causa molta ansietat i estrès atès que no només corren el risc de poder ser deportats sinó que no poden fer plans per el futur, ni treballar dignament, etc. Un estudi realitzat per Cambridge diu que aquest temps d'espera és extremadament fràgil per el benestar psicològic dels refugiats.

A més, molts han estat separats de la seva família, no poden contactar amb ells o fins i tot molts van perdre la vida durant el camí o en el seu país d'origen. Aquesta separació familiar és molt perjudicial per la salut mental humana. Això se li afegeix el xoc cultural del país d'acollida, amb una religió, costums i llengua que sovint no entenen. Aquest fet, sobretot per els adults suposa un gran xoc personal i un problema d'identitat.

“Els refugiats han experimentat moltes pèrdues, incluída veure el món com un lloc benevolent en el qual poden tenir un impacte. “

NIVELLS D'EDUCACIÓ

Dones, homes i joves refugiats proporcionen esperança pel futur més incert i extrem. Per les seves famílies, són els que poden arribar a sostenir-los econòmicament; i pels seus països d'origen, la possibilitat de més lideratge polític i social estable. No obstant això, molts cops els hi és negat l'accés a l'educació que els ajudaria a cultivar les destreses, a saber, i a desenvolupar les capacitats de pensament crític per viure fins a aquestes expectatives.

L'educació sovint no està inclosa dins respostes humanitàries en els camps de refugiats. Segon informes de ACNUR només el 61% de les nenes i nens refugiats acudeix a l'escola primària, en contrast amb la taxa global, 92 per cent.

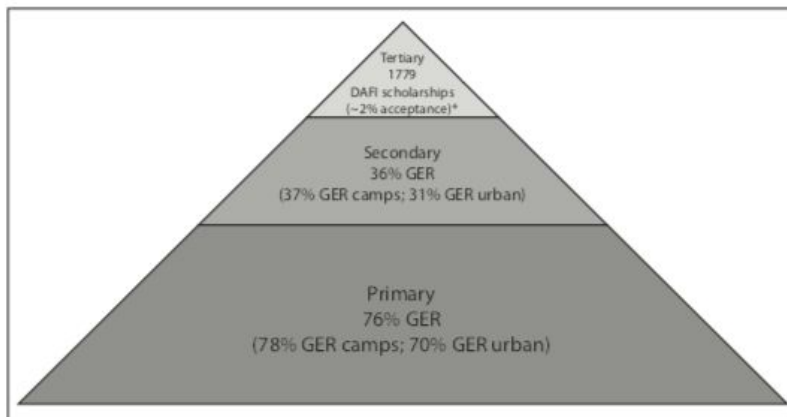
A mesura que les nenes i nens refugiats van creixent, aquesta bretxa es fa més profunda. Gairebé dos terços dels qui van a escola primària no es matriculen en l'educació secundària. En total,

només el 23% de la infantesa refugiada cursen estudis de secundària, enfront d'una taxa global del 84 per cent.

A nivell d'educació universitària, la bretxa es converteix en un abisme. La taxa global de matriculació està en el 37 per cent, mentre a penes l'1 per cent dels refugiats tenen l'oportunitat d'accedir a estudis universitaris, una dada que no ha canviat en els últims tres anys.

L'educació és necessària perquè permet als nens i joves prosperar, no només sobreviure. Els nens poden tenir accés a una vida millor i a tirar endavant mitjançant els estudis. L'educació és necessària perquè permet als nens i joves prosperar, no només sobreviure, però en molts camps de refugiats o bé no hi han escoles per tants nens, no hi ha educació disponible o bé els nens han de treballar per ajudar a les seves famílies.

Figure 1. The narrowing pipeline to higher education for refugees

5. Situació política dels països d'origen dels refugiats

Síria: A Síria fa més de 8 anys que es troben en un conflicte armat, entre els rebels i el propi estat sirianès en el que hi han hagut molts combats i bombardejos.

Hi han hagut més de 465000 morts sirianes, més d'un milió de ferits i aquest conflicte ha generat més de 12 milions de refugiats.

L'AFGANISTAN:

Talibans vs policia del país i algunes potències exteriors (EE.UU)

A l'afganistan, també hi ha un conflicte armat, en el que s'enfronten a l'oposició armada (Talibans) amb el govern i algunes potències exteriors com els Estats Units o Europa, aquest conflicte també ha fet que molta gent hagués de fugir perquè la seva vida està en perill.

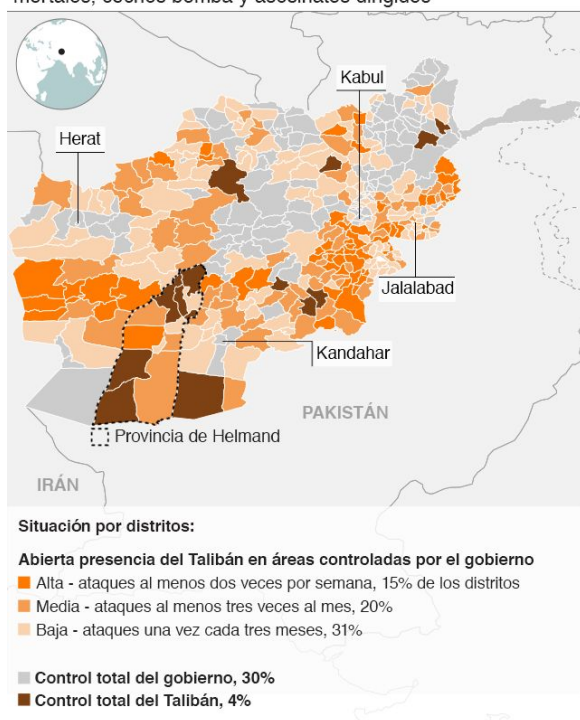
Els talibans i altres grups armats van generar en els dos últims anys, més de 240 atacs contra establiments de la sanitat pública.

Història Política de l'Afganistan

- Entre 2003 i 2009, els talibans van tancar totes les escoles privades i es va prohibir l'educació de les nenes al Pakistan.
- El 9 d'octubre de 2012, Malala Yousafzai va ser atacada per pretendre estudiar i per defensar el dret de les nenes a estudiar, a Mingora. Va quedar greument ferida.
- El 21 de març de 2014 se va produir un atac terrorista a l'Hotel Serena de Kabul amb un saldo de nou morts i nombrosos ferits.
- El 16 de desembre de 2014, milicians talibans pakistanesos van entrar armats en una escola de nens al Pakistan i van assassinar a 145 persones, la majoria nens. L'atemptat terrorista a Peshawar va deixar altres 114 ferits.
- Impèri durrani (1747-1826): L'establiment de l'actual Estat de l'Afganistan es produeix en 1747
- Regne d'Afganistan (1826-1973): A partir de 1837 comença la influència britànica a l'Afganistan.
- República de l'Afganistan (1973-1978): El 1973 un cop d'Estat va enderrocar la monarquia i proclamar la república.
- República Democràtica d'Afganistan (1978-1992): El 1978 es va instal·lar un govern comunista,
- Estat Islàmic de l'Afganistan (1992-1996)
- Emirat Islàmic de l'Afganistan (1996-2001): El 1996 el moviment talibà prenc el poder de Kabul i va instaurar un govern basat en la Sharia.
- República Islàmica de l'Afganistan (2001 - present): En l'actualitat no s'ha aconseguit establir el país.

Presència del Talibán en Afganistán por distrito

Las ciudades señaladas también sufrieron ataques suicidas mortales, coches bomba y asesinatos dirigidos

Fuente: investigación de la BBC, 23 de agosto - 21 de noviembre de 2017

Situació actual de la política afganesa

La guerra actual de l'Afganistan, porta ja 16 anys d'història, des que les tropes dels Estats Units van envair el país, l'octubre de 2001, en resposta als atemptats de l'11-S. És la guerra més llarga en la qual s'hagi implicat els EE.UU i també la primera en què l'OTAN realitza una acció militar fora del seu territori.

Amb l'arribada de Donald Trump a la Casa Blanca, es va revelar la seva nova estratègia per a l'Afganistan, amb la qual va prometre que els Estats Units lluitarà per guanyar.

El govern de Trump ha intentat pressionar els talibans de quatre maneres per trencar el punt mort, fer retrocedir al grup i finalment obligar-los a seure a conversar amb el govern afganès:

1. Màxima pressió militar, especialment mitjançant intensos bombardejos i batudes de les forces especials.
2. Atacar les fonts financeres del Taliban, el que inclou bombardejar plantes de producció d'opi i restringir els fluxos d'efectiu des de l'estranger.
3. Qüestionar públicament la legitimitat de la guerra dels talibans, fins i tot entre grups religiosos.
4. Pressionar al Pakistan perquè capturi o expulsi dirigents talibans afganesos que estan al seu territori.

Però tots aquests grans esforços han fracassat. De fet, des que Trump va arribar a la Casa Blanca s'ha intensificat l'activitat terrorista i el Govern afganès ha perdut almenys un 10% del territori sota el seu control, amb l'agreujant que al perill dels talibans i Al Qaeda també ha augmentat.

Eritrea: A Eritrea va haver-hi una gran guerra entre Etiopia i Eritrea (1998-2000) que va deixar moltes morts i encara a dia d'avui segueix generant refugiats. Hi han milers de persones que segueixen fugin del país, i les autoritats els priven d'aquest dret no deixant-los marxar, encara es segueix imposant el servei militar obligatori indefinit. Es mantenen també les restriccions al dret de llibertat d'expressió i de religió negant-li així a la població un nivell de vida adequat.

6. Motius de les sortides dels refugiats

Els fenòmens migratoris sempre han existit, inclús els animals els duen a terme, però quan parlem de refugiats, vol dir que han hagut de emigrar, la majoria a la força, doncs als seus països existeixen uns motius concrets que els obliguen a fer-ho:

La gran majoria dels refugiats, emigren per conflictes existents en els seus països que fan impossible viure i empitjoren les condicions de vida. Aquests conflictes poden ser per guerres, com és el cas de Síria i els seus refugiats, o el cas més recent, la persecució dels rohingyes. La guerra, com és obvi, comporta la violació dels drets humans, violacions, malestar generalitzat i persecucions.

Els conflictes, han creat persones influents com la Malala

El segon motiu, és per l'extrema pobresa. Aquesta és la causa que més coneixem doncs la majoria de persones que emigren ho fan per la pobresa i l'exclusió social per part del govern i la societat, que pateixen als seus països. Aquest fenomen també pot existir en forma de migracions interiors, les persones no cal que es traslladin a un altre país, simplement poden traslladar-se als nodes de desenvolupament econòmic més elevats com per exemple Xina, on la majoria de persones viu a la costa est, o durant el segle XIX amb l'èxode rural.

L'últim motiu és per el canvi climàtic i totes les problemàtiques que comporta, erosió del sòl, desertització, desertificació, inundacions...que destrueixen comunitats i ciutats senceres i com que el país és massa pobre, no pot tornar a reconstruir-les, i per tant aquestes persones es veuen obligades a emigrar externament i internament. Un exemple que tots coneixem, és l'huracà Katrina a EEUU o Fukushima al Japó, però a Indonèsia, les intenses pluges destrueixen els conreus; a Àfrica la desertització fa impossible viure i a Espanya les sequies son cada vegada més extremes.

Katrina(New Orleans, Florida)

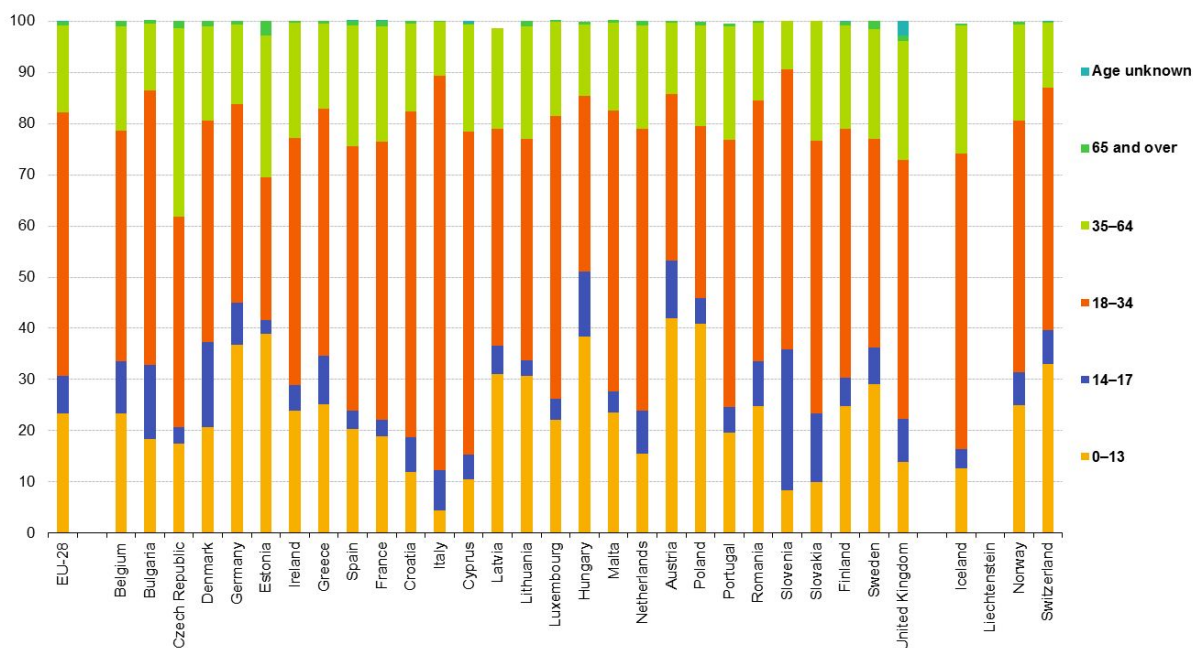

Terratrèmol de Haití

7. Tipologia de la població refugiada (amb estudis o no, quins estudis, edats, sexe...)

Pel que fa a sol·licitants d'asil per gènere, hi han hagut més homes que dones. En el grup d'edat més jove (de 0 a 13 anys) el gènere masculí representa un 52% del total el 2017, però la desigualtat s'accentua en els grups d'edat de 14 a 17 anys i de 18 a 34, en que el gènere femení representa solament un quart del total, tot i que en el grup de 35 a 64 anys augmenta una mica i representen dos cinques parts. Dins de les poques persones sol·licitants d'asil de més de 65 anys, els homes es veuen clarament eclipsats pel nombre de dones.

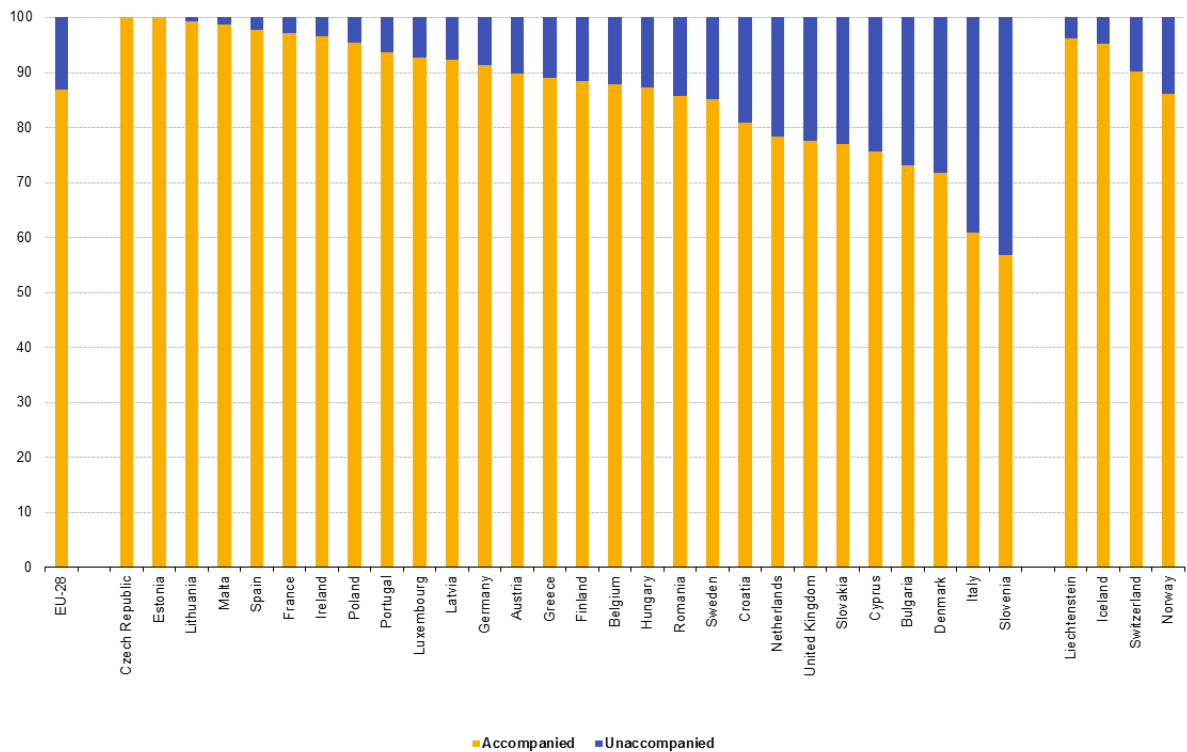
Pel que fa a aquests grups d'edat del 2017, el 83% dels sol·licitants d'asil a Europa tenien menys de 35 anys, on el grup d'entre 18 i 35 representa un 51% del total de sol·licitants i els menors de 18 anys representaven un 31%.

Una tipologia de refugiats que desperta especial preocupació és el de menor no acompanyat, aquells infants menors d'edat que arriben a territori europeu sense acompanyants. El 2017, la meitat

de sol·licituds d'asil per part de menors van ser de no acompanyats. La majoria d'ells, arriben en pateres o amagats en vehicles, buscant aconseguir una feina i un lloc on dormir i estar bé. En el cas de les menors no acompanyades, que són les menys visibilitzades, són nenes que moltes vegades acaben fent feines domèstiques o en el món de la prostitució.

A Catalunya, s'ha criticat bastant la manera en que aquests nens són tractats al arribar: un escorcoll policial i tractats com a detinguts fins que se'ls determina l'edat i hi ha lloc en un centre especialitzat.

8. Tipus d'estudis dels immigrants i quina feina fan si fan el que feien al seu país d'origen

Veiem que els estudis dels diversos immigrants que venen a Espanya, i el treball que emplen al país, és un fet que va lligat. Per entendre aquesta relació hem d'investigar sobre els tipus d'immigrants que existeixen, i quina és la seva finalitat a l'hora de viatjar a espanya o qualsevol altre país d'interès per a cada individu.

De les deu comunitats d'immigrants més nombroses a Espanya, en aquest ordre: el Marroc, Romania, Equador, Colòmbia, Regne Unit, Argentina, França, Perú, Xina i Veneçuela, les úniques que no han baixat en nombre de persones i han continuat sent molt nombroses fins i tot durant els anys de la crisi són les dues últimes, la Xina i Veneçuela. L'agitada vida política de Veneçuela, de fet, ha fet augmentar la sortida de veneçolans del seu país i augmentar la seva comunitat d'immigrants a Espanya aquests últims anys en un nombre més gran que mai. Per exemple, al 2016 va augmentar un 9% respecte del 2015.

També hi ha comunitats d'immigrants d'Hondures, Colòmbia i països de l'Àfrica subsahariana, com ara Senegal.

De la mateixa manera veiem que s'haurien de distingir dos grups d'immigrants: els que provenen de països desenvolupats (Regne Unit, França, etc.), que solen ser o bé joves que tenen una formació universitària o una bona qualificació laboral o bé persones jubilades que s'instal·len a la península perquè els agrada el clima i la forma de vida dels espanyols.

D'altres, els provinents de països com l'Argentina, solen tenir estudis superiors o bones qualificacions laborals, també.

Els immigrants provinents del Marroc, Romania, Equador, Colòmbia, països de l'Àfrica subsahariana i països poc desenvolupats en general solen ser joves amb pocs estudis i sense qualificació professional, en general.

D'aquesta manera podem investigar sobre les ocupacions dels diversos grups d'immigrants:

Tot hi la crisi i de l'augment de l'atur (els joves tenen més dificultats en sortir de l'atur), encara són molts els professionals locals, espanyols, que seleccionen les oportunitats. les tasques que més els interessin. Per aquest motiu, el col·lectiu immigrant, amb menys opcions a l'hora d'accedir a una ocupació, continua anant als sectors menys atractius i ocupant els llocs de treball que no escullen els espanyols.

Veiem, segons un estudi que, quatre de cada deu immigrants que treballen a Espanya ho fan en l'agricultura o en la pesca. La seva presència en tots dos sectors és de tal importància numèrica que representen pràcticament la meitat dels contractats, sobretot en llocs com a peons i lluny dels treballs que exigeixen una qualificació més alta. L'informe, elaborat per l'empresa de treball temporal Randstad, adverteix que "a pesar que la crisi i l'augment de l'atur han provocat una reducció en l'oferta laboral, encara són molts els treballadors (espanyols) que seleccionen les oportunitats laborals que més els interessin". "Amb menys oportunitats i opcions a l'hora d'accedir a una ocupació", els immigrants "continuen adscrits -insisteix l'informe- a aquells sectors i a aquelles feines que no volen fer els espanyols". Una situació que no és nova, ja que, fins i tot en els anys de creixement econòmic, el col·lectiu d'estrangers "va estar relegat a llocs de menor qualificació", a l'emparedat d'aquells sectors amb una major oferta de mà d'obra, com van ser la construcció i la indústria.

La ocupació o contractació laboral dels immigrants es dona en sectors molt específics, sobretot en l'agricultura, la pesca, la mineria, la indústria manufacturera, l'hostaleria i el comerç, en llocs on amb prou feines és necessària la formació. Veiem que, més del 38% d'immigrants que treballen en l'agricultura o la pesca, un 15% ho fa en la indústria manufacturera, un 13,75% en l'hostaleria i un 11,55% en treballs de neteja.

Els espanyols, destaca l'informe, "segueixen ocupant majoritàriament llocs de treball d'alta qualificació" i només aproximadament un de cada tres contractats tenen ocupacions de baixa qualificació, com treballs de neteja, de peó en l'agricultura, la pesca o la construcció.

"Malgrat la introducció massiva de treballadors immigrants al mercat laboral espanyol, encara existeix una gran diferència entre les ocupacions que acullen a uns i als altres", insisteix l'informe, que adverteix també que "els espanyols han començat a treballar en llocs de menor qualificació, reduint encara més les possibilitats laborals dels estrangers".

L'empresa de treball temporal ha estudiat una per una la situació en cada comunitat autònoma, i conclou que les zones geogràfiques que ofereixen més possibilitats d'ocupacions d'alta qualificació per als immigrants són Catalunya i Madrid, amb un 27,65% i un 32%, respectivament.

A Andalusia, malgrat la reducció dràstica que s'ha produït en la contractació d'immigrants, dos de cada tres contractes que se signen per a aquest col·lectiu són en l'agricultura i la pesca. Alguna cosa semblat passa a Múrcia.

Astúries, amb un 0,17% de contractació d'immigrants, i La Rioja, amb un 0,47%, són les dues comunitats que suporten menys immigració al mercat laboral. A Cantàbria la immigració és també "residual".

El nord espanyol, assegura l'informe, "ofereix menys oportunitats als treballadors estrangers i, quan ho fa, és sobretot al món de la indústria i la mineria".

Mentre que Castella-la Manxa és una regió "amb un repartiment homogeni en els contractes" per als estrangers, a la Comunitat Valenciana, on se signen el 15,48% del total registrat a Espanya, l'agricultura aglutina el 71,56% dels llocs de treball generats.

L'informe conclou que l'immigrant que viatja a Espanya a la recerca d'oportunitats laborals millors "no discrimina el tipus de lloc o sector amb tal d'estar emprat", i té encara "poques opcions fora de les que els espanyols desestimen".

FONT: <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/>

WEBGRAFIA

<https://www.konbini.com/en/lifestyle/sexual-harassment-refugee-camps/>

<https://www.aljazeera.com/news/2017/01/rrdp-women-fear-violence-rape-refugee-camps-170123180556027.html>

<http://observatori.org/siria/crisi-humanitaria-a-la-regio/liban/condicions-de-vida-sobre-les-dones/>

<http://www.ccar.cat/wp-content/uploads/2017/02/CCAR-PUBLICACI%C3%93-DONES-INVISIBLES.pdf>

<http://www.ccar.cat/alertem-de-greus-retrocessos-en-la-politica-deuropa-cap-als-refugiats/>

https://www.ara.cat/internacional/doble-lluita-pel-dona-refugiada_0_1761423913.html

<http://www.amnistiacatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/grecia-dones-refugiades-denuncien-violencia-condicions-perilloses-i-abandonament-oficial/>

<https://bmcinthealthhumrights.biomedcentral.com/articles/10.1186/1472-698X-8-8>

https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/D584BF7D47A01F85043A5D1F7626678A/S1355514600010683a.pdf/mental_health_of_refugees_and_asylumseekers.pdf

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S027795360500688X>

<https://www.lavanguardia.com/politica/20151231/301131762642/los-refugiados-sudaneses-sin-dignidad-ni-derechos-en-el-vecino-egipto.html>

<https://www.diaridetarragona.com/ebre/El-dia-a-dia-en-un-camp-de-refugiats-20170821-0029.html>

https://www.huffingtonpost.es/2017/09/08/quienes-son-los-rohingyas-y-por-que-los-persiguen_a_23201473/

<https://www.junior-report.cat/la-vida-en-un-camp-de-refugiats/>

<http://xarxanet.org/internacional/noticies/refugiats-al-mon-2016>

<http://xarxanet.org/internacional/noticies/maria-ruiz-les-condicions-de-vida-al-camp-de-refugiats-de-vasilika-son>

https://uknowledge.uky.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1086&context=ukcpr_papers

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2631841/pdf/11485671.pdf>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2631841/pdf/11485671.pdf>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1119741/>

<https://www.ccma.cat/tv3/alcanta/30-minuts/menors-lluny-de-casa/video/5799106/>

<https://www.elperiodico.com/es/internacional/20160311/siria-las-cinco-etapas-de-los-cinco-anos-de-guerra-4964152>(apartat 5)

<https://www.oxfamintermon.org/es/que-hacemos/accion-humanitaria/buscando-refugio-huida>(apartat 6)

<https://www.icrc.org/es/donde-trabajamos/asia-pacifico/afganistan/guerra>

<https://www.amnesty.org/es/countries/africa/eritrea/report-eritrea/>(apartat 5)